

קוֹנְטֵרַס

מְזוֹזַת בֵּיתְךָ

יְגַלֶּה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מִמַּעַלְת הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְקִים מְצוֹת
מְזוֹזָה, וְאֵת גְּדֹל הַטּוֹבוֹת וְהַתּוֹעֵלֹת שֶׁמְצוֹת מְזוֹזָה מְבִיאָה
לְהַבִּית. וְלִהְיוֹף, אִיךָ שֶׁכֵּל הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים, הָעֲנִיּוֹת,
הַמְרִיבוֹת וְהַחֲלָאִים הָרָעִים, שֶׁבָּאִים עַל בֵּית שְׂאִין נְזֻהָרִים
כּוּ בְּמְצוֹת מְזוֹזָה.

★

בְּנוֹי וּמִסְד עַל־פִּי דְבָרֵי
רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצְּפוֹן,
בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָא, אָדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ.

וְעַל־פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוּ, מוֹרְנוּ
הַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִיס לִיה
רַבִּי נִתָּן מְבַרְסֶלֶב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ,
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמֵרֵי חֻכְמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

★

הוֹבָא לְדָפוּס עַל־יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

הכתבת להשיג את הספר הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים

* * *

בארץ ישראל
יבנאל
עיר ברסלב בגליל
* * *

בארצות הברית
מתיבתא היכל הקדוש - חסידי ברסלב
1129 42nd st.

Brooklyn N.Y. 11219

* * *

מוסדות "היכל הקדוש" חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל
שעל-ידי עממת "ישמח צדיק - קהלת ברסלב בגליל"
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א - הצדיק מיבנאל
רח' רבי נחמן מברסלב 1, ת.ד. 421 יבנאל, 15225
טלפון רב קוי: 04-6656666 - פקס: 04-6656655
דאר אלקטרוני: info@breslevcity.co.il
אתר אינטרנט: www.breslevcity.co.il

breslevcity.co.il
הר | שדה | בית

קונטרס

מְזוּזַת בֵּיתְךָ

.א.

אחי היקר! ראה להיות זהיר מאד מאד במצות מזוזה, לקבץ מזוזה כשרה על כל דלת מדלתות ביתך, והיא מצות עשה ממנו יתברך, והמצוה הזו שְׂכָרָה בצדָה — שְׂשׂוּמָרַת אֶת כָּל דְּרֵי הַבַּיִת מִכָּל צָרָה, נִגַע וּמַחֲלָה. וּמִכָּל קִטְטָה וּמְרִיבָה, וְכָל הַזֹּהֵר בָּהּ יֵאָרִיכוּ יָמָיו וַיְמִי בָּנָיו, דְּכָתִיב (דְּבָרִים י"א): לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם, וַיְמִי בְנֵיכֶם וְגו', וְאִם אֵינוֹ נֹזֵהר בְּמִצְוֵה זֶה, חַס וְשָׁלוֹם יִתְקַצְרוּ יָמָיו וַיְמִי בָּנָיו, וְכִמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת לב:): בְּעוֹן מְזוּזַת בְּנֵי וּבְנוֹתָיו שֶׁל אָדָם מְתִים קְטַנִּים, וְעַל-כֵּן, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! אֵל תִּקַּל כָּלֵל בְּמִצְוֵה הַנּוֹרָאָה הַזֹּאת — מְצוֹת

מזונה, ותהיה זהיר בה מאד מאד, לתקן על כל חדר מחדרי ביתך מזונה כשרה, וזה ישמר אותך ואת ביתך — זו אשתך וילדיך, ותזכה לשפע ברכה והצלחה, כי הזהיר במצות מזונה ממשיך את שכנית עזו בתוך ביתו, וכשהשכינה בבית אז כבר נשפע שפע ברכה והצלחה בבית; אשרי הזהיר בזה!

ב.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר! כי מצות מזונה היא מצוה נפלאה מאד מאד, כי כל שמירת האדם בביתו ובלכתו בדרך, הכל נמשך כפי המזונה שלו, וכעין שאמרו חכמינו הקדושים (מנחות לג): בוא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם, מדת בשר ודם — האדון יושב מבפנים, ועבדיו משמרין אותו מבחוץ, אבל מדת הקדוש ברוך הוא אינו כן — עבדיו יושבין מבפנים, והוא משמרן מבחוץ, שנאמר (תהלים קכ"א): ה' ישמר צאתך ובואך. ועל-כן ראה להזהר מאד מאד במצוה היקרה הזו, ותקנה לך מזונות פשרות שנכתבו על קלף דיקא, ומסופר ממחה ולא אלו שקונים בחניות, אשר

על-פי רב הם פסולות, ונדפסות על ניר הנראה כמו קלף, ובזכות מצות מזונה תזכה לשמירה בבית ועל הרחוב, כי הוא יתברך ישמרך בבית ובדרך.

ג.

אחי היקר! מדוע תספן את עצמך ואת נפשות ביתך וילדיך בזה שאתה מתרשל במצות מזונה? הלא מצות מזונה חביבה מאד בעיניו יתברך, ומכל שכן כשאדם מתבונן מהי מזונה, ויודע שכתוב שם יחודו יתברך — שהוא אחד יחיד ומיוחד, ואין בלעדיו כלל, וזוכר ממנו יתברך תמיד, בין ביציאתו מפתח ביתו — כל הלילה. אז ממשיך על עצמו שמירה גדולה, ונשמר מכל מיני פגעי ומקרי הזמן, ונשפע עליו שפע בפרנסה, וזוכה לבריאות — הוא ואשתו ובניו ובנותיו, כי כל הצרות שאדם סובל הם רק כשחס ושלום, שוכח ממנו יתברך, אבל מצות מזונה היא מצוה כזו, אשר מזכרת את האדם ממנו יתברך ותכף-ומיד כשזוכר אותו יתברך, אזי נתברך בכל הברכות: פרנסה, הצלחה, בריאות, נחת, מציאת-חן

בְּעֵינַי כָּל רוֹאֵיו וְשִׁמְרָה מְעַלָּה מִכָּל מִינֵי פְגָעִים
רְעִים.

ד.

צָרִיךְ שְׁתַּזְהֵר, אֲהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, לְתַקֵּן מְזוּזָה עַל
כָּל פֶּתַח שֵׁשׁ לָךְ בַּבַּיִת, הֵינּוּ — אִם יֵשׁ לָךְ כַּמָּה
חֲדָרִים, תִּקְבַּע מְזוּזָה עַל כָּל חֶדֶר וְחֶדֶר בְּנִפְרָד, כִּי מִי
שִׁירָאת אֱלָקִים בְּלָבוֹ, וְרוּצָה לֵישֵׁב בְּטַח מִמּוֹרָא
רוּחוֹת רָעוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם, יַעֲשֶׂה מְזוּזוֹת לְכָל פְּתָחָיו
(ע"י ט"ז ס"ק ד' יו"ד סי' רפ"ז), וְזֶה שִׁמְרָה גְדוֹלָה
לְהֵאָדָם לִהְיוֹת נִצּוּל מִכָּל מִינֵי רוּחוֹת וְשָׂדִים וּמְזִיקִים,
מִחֲלַקַּת וּמְרִיבוֹת בַּבַּיִת, וְאֵל תַּחֲשֹׁב כִּי כָּל זֶה הֶבֶל
וְדַמְיוֹן, חֵס וְשָׁלוֹם, כִּי לַפְעָמִים רוֹאִים שְׁנוּפֹלֶת פְּתָאִם
עַל הָאָדָם מְרִירוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, וְנַעֲשֶׂה עֲצוּב, וְאִינוּ
יודֵעַ מַה קָּרָה לוֹ, תִּדַּע שֶׁזֶה סִבַּת הַשָּׂדִים הַמְצוּיִים
בַּבַּיִת הַזֶּה, וְלִכֵּן קָרָה לוֹ דְבָר זֶה, כִּי נִקְרָא קָטָב
מְרִירִי, עַל-שֵׁם שְׁמֵמֶרֶר אֶת חֲיָיו שֶׁל הָאָדָם, וְכֵן הִרְבֵּה
פְּעָמִים נַעֲשׂוֹת מְרִיבוֹת וּמִחֲלַקַּת בַּבַּיִת עַל לֹא דְבָר,
תִּדַּע כִּי זוֹ הַסִּבָּה — שְׁאִין לָךְ מְזוּזָה בְּאֵיזָה חֶדֶר, אוֹ
הַמְזוּזָה פְּסוּלָה, חֵס וְשָׁלוֹם; עַל-כֵּן רְאֵה לַקְּבַע מְזוּזָה

בְּכָל חֹדֶר וְחֹדֶר, גַּם תִּזְהַר מְאֹד מְאֹד בְּכִשְׁרוֹת
הַמְזוּזוֹת, וְזֶה יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ חַיִּים וְאַרְיֵכוֹת יָמִים,
וּשְׁלוֹם-בַּיִת, וּפְרֻנְסָה בְּנֶקֶל, וְאִם תִּהְיֶה נֹזֵהר בְּזֶה, אֲזִי
בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן תִּרְגִּישׁ הָאָרֶז גְּדוֹלָה בַּבַּיִת, וְהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה
לְךָ וְלִכְּנָן מֵה טוֹב וְיֵמָּה נָעִים בְּכָל פֶּעַם כְּשֶׁאַתָּה נִכְנָס
אֶל בַּיִתְךָ אוֹ אֶפְלוּ שְׁאַתָּה עוֹבֵר מִחוּדֵר לְחוּדֵר שֶׁתִּגַּע
בְּהַמְזוּזָה עִם אֶצְבְּעֶךָ, וּתִנְשֹׁק אֶת הַמְזוּזָה, וְזֶה יִמְשִׁיךְ
עָלֶיךָ אוֹר גְּדוֹל, וְתִרְגִּישׁ בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן הָאָרֶז וְאוֹר
נִפְלָא.

ה.

צְרִיף שְׁתַּדַּע, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, כִּי מְצוֹת מְזוּזָה
הִיא שְׁמִירָה גְּדוֹלָה לְהַבַּיִת, כִּי הַמְזוּזָה קוֹבְעִין אֶצְל
הַפֶּתַח, שְׁדַרְךָ שֵׁם נִכְנָסִין מִבַּחוּץ לַפְּנִים, וְשֵׁם צְרִיכִין
שְׁמִירָה גְּדוֹלָה מִהַחִיצוֹנִים הַנֶּאֱחָזִין בַּחוּץ, כִּי בְּאֵמַת
עַקֵּר הַשְּׁלָמוֹת שֶׁל הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי הוּא — שֶׁתָּמִיד
יִהְיֶה דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְיִמְשִׁיךְ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֶצְלוֹ, וְיִרְגִּישׁ תָּמִיד אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר
אֲז נַעֲשֶׂה הַכֹּל בְּחִינַת בַּיִת, כִּי הוּא מְסַבֵּב עִם אֱלֻקוֹת
כַּבַּיִת, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ נִתְאֹהָה שֶׁתִּהְיֶה לוֹ דִּירָה

בַּתְּחִלָּה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְרַשׁ
 תְּנַחֲוּמָא פְּרַשְׁתָּ בְּחֻקֵּי): נִתְאַוָּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא —
 כָּשֶׁם שֵׁישׁ לוֹ דִּירָה לְמַעְלָה, כֵּךְ יֵהָא לוֹ דִּירָה לְמַטָּה,
 וְזֶה עֶקֶר הַקְדוּשָׁה, עֶקֶר הַפְּנִימִיּוֹת, כִּי מְרַגֵּישׁ אֶת
 אֲמַתָּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְיוֹן כְּשֵׁאִינוּ מְרַגֵּישׁ אֶת הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא עָלֵינוּ, מְכַל שְׁכֵן כְּשֶׁנִּדְמָה לוֹ כִּי עֲזַב אֱלֹקִים
 אֶת הָאָרֶץ, וְהִכַּל הַפֶּקֶר, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲזִי הוּא שְׁלִיטֵת
 הַחִיצוֹנִים, בְּחִינַת חוּץ דִּיקָא, שֶׁהוּא עֶקֶר הַטְּמָאָה, וְזֶה
 עֲנִין רְשׁוֹת הַיְחִיד — בְּחִינַת בֵּית שֶׁהוּא רְשׁוֹת יְחִידוֹ
 שֶׁל עוֹלָם, שִׁיּוּדַע שֶׁהִכַּל אֱלֹקִים גָּמוּר הוּא, וְלִהְיוֹן
 עֲנִין רְשׁוֹת הָרַבִּים, שֶׁהוּא מְקוֹם הַפֶּקֶר, וְנִדְמָה לוֹ
 שֶׁאִין מִי שְׂרוּאָה, וְהוּא מְקוֹם הַחִיצוֹנִים, וְעַל-כֵּן
 צְרִיכִין לְקַבֵּעַ מְזוּזָה בַּפֶּתַח הַבַּיִת דִּיקָא, כִּי דֶרֶךְ שֵׁם
 נִכְנָסִים מְרְשׁוֹת הָרַבִּים — מְקוֹם הַפֶּקֶר, שְׁלִיטֵת
 הַחִיצוֹנִים, אֶל רְשׁוֹת הַיְחִיד — מְקוֹם מְשֻׁמֵּר, הַשְּׂרָאָת
 הַשְּׂכִינָה, וְשֵׁם בַּפֶּתַח צְרִיכִים שְׂמִירָה גְּדוּלָּה שְׁלֵא
 יִמְשִׁיכוּ אֶת טְמָאָת רְשׁוֹת הָרַבִּים — מְקוֹם הַחִיצוֹנִים,
 אֶל תוֹךְ הַבַּיִת, וְהַמְזוּזָה הִיא בְּחִינַת כְּלָלִיּוֹת הַתּוֹרָה,
 כִּי נִכְתָּבִין בָּהּ שְׁתֵּי הַפְּרָשִׁיּוֹת: שְׁמַע, וְהִזָּה אִם שְׁמוּעַ,
 שֶׁהֵן קְבָלַת עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם וְעַל מְצוּוֹת, שֶׁהֵן כְּלָל
 כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְכַנְּעִין אֶת הַקְּלָפוֹת

והחיצונים הרוצים להסתיר ולהעלים את שכנית עזו ותִּבְרָךְ. ועל-כֵּן מְצוֹת מְזוֹזָה היא שְׁמִירָה גְדוֹלָה, והנְזָהָר בָּהּ אֲזִי מִמְּשִׁיף על עֲצָמוּ עֲרֹבוֹת, נְעִימוֹת, זִיו, יְדִידוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִודַע שֶׁהַכֹּל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁמַר מִכָּל הַחִיצוֹנִים וּמִכָּל מִינֵי פְגָעִים וּמִשְׁחִיתִים רָעִים, וּמִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוּ רַק חֲסָדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים, וְשִׁפְעַ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, בְּנֵי, חַיִּי וּמְזוֹנֵי, כִּי כִשֶׁהֲשָׁכִינָה שׁוֹרָה בְּבֵית, כְּבָר יֵשׁ כָּל טוֹב; אֲשֶׁרִי מִי שִׁיזָהָר בְּמְצוֹת מְזוֹזָה, וְיִשִּׁים עַל כָּל פֶּתַח מִכָּל הַחֲדָרִים שְׁבַחֲדָרֵי בֵּיתוֹ מְזוֹזָה, וְיִתְקַשֵּׁר הַחוּץ אֶל הַפְּנִיִם, וְיִשְׁמַר מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וְיִשְׁפַע עָלָיו כָּל טוֹב; אֲשֶׁרִי לוֹ!

.ו.

צָרִיף שֶׁתַּדַּע, אֱהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, כִּי כָּל מְצוֹה שְׁצוֹנּוֹ הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, יֵשׁ לָהּ שְׁעוּרִים וּגְבוּלִים כְּפִי דִינֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁצָרִיכִין לַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת הַמְצוֹה בְּתִקּוּן זֶה דִּיקָא, כְּפִי שְׁנַמְסָר לָנוּ מִפִּי מֹשֶׁה רַבְּנוֹ אֲשֶׁר דִּיקָא אִם מְקִימִים אוֹתָהּ כְּתִקּוּנָה — כְּמוֹ שְׁנַמְסָר לָנוּ, אֲזוֹ זוֹכִינן לְהַמְשִׁיף אֶת הָאוֹר הַנִּמְשָׁף עַל-

ידי כל מצוה, ולהאיר נפשו באור האין סוף ברוך הוא בגלוי והארה נוראה ונפלאה, מריש כל דרגין עד סוף כל דרגין, עד שיכלל את גשמיות העולם אליו יתברך, שזהו תכלית עבודת התורה והמצוות — לגלות אמתתו יתברך, ואיך שהכל אלקות גמור הוא, ועל-כן אין להוסיף או לגרע על שום מצוה, רק לעשות בדיוק גמור כפי שצונו הבורא יתברך, ולכן אפלו אם יהיה לך בית מלא ספרים, איך פטור ממצות מזוזה, שתכתב כדין, הינו — פרשת שמע, והיה אם שמוע על הקלף דיקא, ולקבעה על פתח ביתך, ואז אם מקים מצות מזוזה כדינה, נמשכת עליך שמירה, ואור, וחיות ורחמים רבים ממקור הרחמים, ואינו מועיל שיש לך בית מלא ספרים, כי כל זמן שלא קבעת את המזוזה כדינה לא קימת את המצוה; ועל-כן ראה, אהובי, אחי היקר, לקים את מצות מזוזה כדינה ואמרו חכמינו הקדושים (שבת כ"ג:): הזהיר במזוזה זוכה לדירה נאה, ותהיה לך הרחבת הדעת גדול מאד, וכמאמרם, זכרונם לברכה (ברכות נ"ז): דירה נאה מרחבת דעתו של אדם, והכל בזכות שתהיה זהיר במצות מזוזה שהיא מצוה יקרה עד מאד.

.ז.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֱהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר, כִּי עָקַר קִדְשָׁתְךָ
הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי הוּא דִּיקָא כְּשֶׁגָּר בְּפָנִים הַקְּדוּשָׁה,
שֶׁהוּא — הַתְּגִלוֹת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה — לְהֶאֱמִין בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, שְׂאִין מְלַבְּדוֹ
יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּמָה שְׁצָרִיךְ בֵּין בְּרוּיָחֵנִי וּבֵין בְּגִשְׁמִי
יִבְקֹשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה נִקְרָא בֵּית — פָּנִים, כִּי
כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לַחַיּוֹת אֶת חַיָּיו בְּאֶפֶן כָּזֶה —
לְבַקֵּשׁ הַכֹּל רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אִזּוֹ הוּא דָר בְּבֵית, וְהוּא
בְּפָנִים, אֲבָל תִּכְף־וּמִיד כְּשֶׁשׁוֹכַח מְכַל זֶה וְנִדְמָה לוֹ
כְּאִלוֹ בְּכַחוֹ וּבְחַרְצוֹתוֹ תְּלוּי הַכֹּל, אִזּוֹ הוּא נִתְגַּרֵּשׁ
לְחוּץ, וְהוּא בְּגִלוֹת גְּמוּרָה, וְרַע וּמַר לוֹ מְאֹד.
וְהַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר מִמְּשִׁיכִים עָלֵינוּ
אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּהַתְּחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה כְּפִי מִדַּת
רוּח־הַקְּדוֹשׁ הַשׁוֹרָה עֲלֵיהֶם, וְעַל־יְדֵי־זֶה הֵם מְכַנְּסִים
אוֹתָנוּ מִחוּץ לְפָנִים, וְעַל־כֵּן אָסוּר לְהִתְיַאֵשׁ עֲצָמוֹ
אֶפְלוֹ שֶׁכֶּבֶר נָפַל בְּעַמְקֵי עַמְקִים בְּהִשְׁאוֹל תַּחֲתִית
וּמִתַּחֲתָיו, וְהוּא בְּחוּץ לְגַמְרִי, עָלָיו לִידַע כִּי עַל־יְדֵי
גְדֹל כַּחַס שֶׁל הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים גַּם הוּא יָכוֹל לְחַזֵּר
אֶל תּוֹךְ הַבַּיִת וּלְגוֹר בְּפָנִים, הֵינּוּ שְׂגָם לוֹ יִתְחַיֵּל

לְהָאִיר אֹרֹךְ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן בְּכָל פַּעַם כְּשֶׁאָדָם חוֹזֵר
מֵהַחוּץ, וְנִכְנָס אֶל תּוֹךְ הַבַּיִת רְאוּי לוֹ לְהִנִּיחַ יָדוֹ אֶל
הַמְּזוּזָה, וּלְנַשְׁקָהּ, כְּדִי לְהַמְשִׁיךְ עָלָיו קִדְשַׁת הַמְּזוּזָה,
שֶׁהִיא כְּלָלִיּוֹת הַתּוֹרָה — יַחֲוֹד הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ,
וְרְאוּי לוֹ לִתֵּן אֶז תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁהִחְזִירוֹ בְּשָׁלוֹם אֶל בַּיִתוֹ, אֲשֶׁר כָּל זֶה עֲנִיָּן שֶׁל
הַחֲזָרְתוֹ בְּתִשׁוּבָה — שֶׁמִּקְדָּם הָיָה בַחוּץ לְגַמְרֵי, וְנִפְלַ
לְמָקוֹם שְׁנִפְלַ, וְעַכְשָׁיו חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, וְנִכְנָס חֲזָרָה אֶל
תּוֹךְ הַפְּנִים, עַל-יְדֵי שֶׁהָאִירוֹ הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים עָלָיו
אֶת אֹר הַמְּזוּזָה שֶׁהִיא אֲמוּנַת הַיַּחֲוֹד בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-
כֵּן בְּכָל פַּעַם כְּשֶׁחוֹזֵר מֵהַחוּץ, יִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה,
וְיִתֵּן תּוֹדָה שְׂזָכָה לְחֹזֵר בְּשָׁלוֹם אֶל בַּיִתוֹ, וַיִּבְקֶשׂ אֶז
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ תְּפִלָּה קְצֵרָה: כִּמוֹ שְׂזָכִיתִי לְחֹזֵר לְשָׁלוֹם
בְּגוֹפֵי אֶל בַּיִתִּי, כֵּן אֲזַכֶּה גַם לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה עִם
נְשָׁמַתִּי אֵלֶיךָ יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְמָשִׁיךְ עַל אֹרְךָ יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד.
וּבזֶה רְאוּי לְאָדָם לְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
שְׁבַע-עוֹלָם — כִּמוֹ שֶׁהוּא תָּמִיד יוֹצֵא מִבַּיִתוֹ, וְאַחֲר־כֵּן
חוֹזֵר אֶל בַּיִתוֹ, וְהוּא מִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה וּמְנַשְׁקָהּ,
כְּמוֹ-כֵּן בְּרוּחָנִיּוֹת — אֵךְ שֶׁמִּתְגַּבֵּר עָלָיו יִצְרוֹ בְּכָל
פַּעַם, וְהוּא יוֹצֵא בַחוּץ וְנוֹפֵל לְשֵׂאוֹל תַּחֲתִית, אֶל
יִתְיַאֵשׁ אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל, רַק תָּמִיד יַחֲזֹר אֶל הָאֲמוּנָה

הַקְדוּשָׁה, שֶׁהִיא הַמְזוּזָה — כְּלָלִיּוֹת הַתּוֹרָה, וַיִּנְשָׁקָה,
וַיִּתְחַבֵּר עֲצָמוֹ עִמָּה, וְאָז הַמְאֹר שֶׁבָּה יִחְזִירוּ לְמוֹטָב;
אֲשֶׁרִי הַמְחֻזָּק אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד!

ח.

אָחִי הַיָּקָר! רְאֵה לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד בְּמִצְוֹת
מְזוּזָה, וְגַם לְזַרְזֵן אֶת אַחֵרִים שֶׁיִּהְיוּ נֹזְהָרִים בְּמִצְוֹת
מְזוּזָה, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין ע"א): כָּל
עִיר שֶׁיֵּשׁ בָּהּ אֶפְלוֹ מְזוּזָה אַחַת, אֵינָה נֶעֱשִׂית עִיר
הַנְּדַחַת, וּכְשֶׁאָדָם קוֹבֵעַ מְזוּזָה עַל פֶּתַח בֵּיתוֹ, יְכוּל
לְהַצִּיל אֶת כָּל הָעִיר שֶׁלֹּא יִסְפוּ בְּעוֹן הַמִּינּוֹת
וְהַכְּפִירוֹת וְהָעֲבוּדָה זָרָה, וּמִכָּל שָׁכֵן כְּשֶׁיִּזְכֶּה לְעוֹרֵר
עוֹד בֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל לְקַבֵּעַ מְזוּזָה, אֵין לְמַעְלָה מְזָה, כִּי
הוּא יִתְבָּרֵךְ מְאֹד שֶׁמֶח כְּשֶׁרוֹאֶה שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל קוֹבֵעַ
מְזוּזָה עַל פֶּתַח בֵּיתוֹ, וְרוֹשֵׁם שֵׁם שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁעַל-
יְדֵי־זֶה גוֹרֵם שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ יְגוּר עִמוֹ. וְאֵין לְמַעְלָה
מְזָה בְּזִכּוּי הַרְבִּים.

ט.

אָחִי הַיָּקָר! עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי מִצְוֹת מְזוּזָה שׁוֹמְרֵת

אֶת הָאָדָם מְכַל מִיְנֵי מְזִיקִים וּמִשְׁחִיתִים, עַל-כֵּן רָאָה
 לְהִיּוֹת זֶהִיר בָּהּ מְאֹד, וְאֵל תִּקַּל בָּהּ, וְרָאָה לְעוֹרֵר
 וּלְחַזֵּק עוֹד הַרְבֵּה נְשָׁמוֹת מִיִּשְׂרָאֵל, שִׁיְהִיו נִזְהָרִים
 בְּמַצּוֹת מְזוֹנָה. וְיִקְנוּ אֶת זֶה אֲצֵל סוֹפֵר הַגּוֹן וְכָשֶׁר, כִּי
 הִיא מַצְוָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְשׁוֹמֵרֵת אֶת הָאָדָם מִן
 הַמְּזִיקִים, וְעַל-כֵּן כְּשִׁקּוּנָה מְסוֹפֵר יֵרָא שָׁמַיִם הֶחָרָד
 לְדַבֵּר ה', הַמְּזוֹנָה מוֹסֶפֶת עָלָיו שְׁמִירָה עַל שְׁמִירָתוֹ,
 וְאִם, חֵס וְשָׁלוֹם, קוֹנֶה מְסוֹפֵר קָל וּבַעַל עֲבָרָה, אִזּוֹ
 גוֹרֵם לְעַצְמוֹ וּלְבֵיתוֹ צָרָה וְרָעָה גְדוֹלָה; עַל-כֵּן צְרִיכִים
 לְהִזְהָר מְאֹד מְאֹד אֲצֵל מִי קוֹנִים אֶת הַמְּזוֹנּוֹת, וְשִׁיְהִיו
 כְּשֵׁרוֹת וּמְהֻדָּרוֹת, אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אוֹתוֹ מְכַל רַע, וְאָמְרוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (זֶהִר חֲדָשׁ רוּת): פֶּתַח הַמַּצּוֹי בְּמְזוֹנָה,
 אֵין מְזִיק וְאֵין שָׁטָן וְאֵין פֶּגַע רַע מִתְקַרֵּב אֵלָיו, אֲפִלּוּ
 בְּשַׁעַה שְׁנַתָּן רְשׁוֹת לְמִלְאָךְ הַמִּשְׁחִית לְחַבֵּל, מִגְּבִיָּה
 עֵינָיו וְרוֹאֶה שְׁשֵׁם שְׁדִ"י עוֹמֵד וְרְשׁוּם עַל הַפֶּתַח, הוּא
 בּוֹרַח, עֵינַי שָׁם. וְכִשְׁהַסּוֹפֵר הוּא יֵרָא וְחָרָד לְדַבֵּר ה',
 אִזּוֹ בְּשַׁעַה שְׁכוֹתֵב אֶת הַמְּזוֹנָה, הוּא מְדַבֵּק עַצְמוֹ
 בְּשֵׁרֵשׁ הָאוֹתִיּוֹת, וּמְמַשִּׁיךְ קִדְשָׁה וְטָהֳרָה עֲלֵיהֶם,
 וּמִיַּחַד שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ בָּהּ, וּמוֹסִיף קִדְשָׁה עַל קִדְשָׁתוֹ,
 וְלִהְיוֹת סוֹפֵר קָל וּבַעַל עֲבָרָה, גוֹרֵם הַהַפּוּךְ; וְעַל-כֵּן
 צְרִיכִים לְשָׁמֵר בְּדַבָּר זֶה מְאֹד.

י.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, שכל הצרות והמריבות בבית נגרמות על-ידי שאינו נזהר במצות מזונה, ואינו מדקדק שיהיו כשרות, ואפלו כשהן כשרות, ואף-על-פי-כן הוא רואה שיש צרות ומריבות בבית, תדע שהסופר היה קל ובעל עברה, רחמנא לצלן, וראוי לך להחליפם, ותמיד כשעוברת איזו צרה או מריבה בבית, עליכם לבדק את המזונות שבדלתות ביתכם, ולחקר היטב מי כתבן, ואם הן כשרות, כי לא ימלט אם יש צרה בבית, אשר לא יהיה איזה פסול במזונה — או בכתיבתה או הכותב וכו'; ועל-כן צריכים לדקדק בדבר זה מאד, כי הקדוש ברוך הוא משתעשע מאד עם האדם המדקדק בכל מה שקורה עמו, ותכף בודק את המזונות וחוקר היטב מי כתבן, וזה מה שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש שיר-השירים): שמאלו תחת לראשי — זו מזונה, הינו פי שמאל היא מדת הגבורה והרחוק, פי ימין מקרבת ושמאל דוחה, ועל-כן תכף-ומיד כשרק עובר עליו איזה משבר, שזה — שמאל דוחה, אז אני בודק וחוקר במצות מזונה שבביתי, וזה —

שְׂמָאלוֹ תַחַת לְרֹאשֵׁי, כְּשֶׁעוֹכֶרֶת עָלֶי אֵיזָה צָרָה — זו
מְזוּזָה, תַּכְּף אֲנִי בּוֹדֵק וְחוֹקֵר, בְּמִזְזוּזָה.

י.א.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר, כִּי עָקַר הַפֶּאֶר
וְהִיפִי וְהַחֲזִן שֶׁל בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּשֵׁישׁ לוֹ מְזוּזָה עַל
פֶּתַח, כִּי אִזְ דִּיקָא נִרְאָה בֵּיתוֹ כְּבֵית יִשְׂרָאֵל, וְהָעֲנִיִּים
יְכוּלִים לְהַכְנִס אֶצְלוֹ, כִּי תַכְּף-וּמִיד מִכִּירִים אֲשֶׁר כָּאֵן
גַּר יְהוּדִי, וִיכוּלִים לְהַכְנִס אֶצְלוֹ עֲבוּר צְדָקָה אוֹ לְקַבֵּל
אֵיזָה אַרוּחָה לְאֹכֵל, וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
(מִדְרָשׁ תַּנְחוּמָא, פֶּרֶשֶׁת תְּצִוָּה): הֵנָּה יָפָה בְּבֵית בְּמִזְזוּזָה,
כִּי זֶה עָקַר הַיְפִי שֶׁל הַבַּיִת, כְּשֵׁישׁ בּוֹ מְזוּזָה, וְיִהְיוּ
עֲנִיִּים מְצוּיִים אֶצְלוֹ, וְכֵן אָמְרוּ (מִסֵּכַת סוֹפְרִים כ'): מֵה
יִפִּית בְּמִזְזוּזָה, כִּי זֶה עָקַר הַפֶּאֶר וְהִיפִי שֶׁל בֵּית
יִשְׂרָאֵל, כְּשֵׁישׁ לוֹ מְזוּזָה עַל פֶּתַח, וְאִינוֹ מִתְבַּיֵּשׁ
עֲצָמוֹ עִם יְהוּדוֹתוֹ.

י.ב.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! כִּי עָקַר מְצוּת

מְזוּזָה הוּא בְּפֶתַח הַבַּיִת דִּיקָא, אֲשֶׁר שָׁם צְרִיכִים שְׁמִירָה גְדוּלָה, שְׁלֵא יִכְנָסוּ דַעוֹת זָרוֹת וְחֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת מִבְּחוּץ אֶל תוֹךְ הַבַּיִת, כִּי בְּאֵמֶת בְּחוּץ הוּא מְקוֹם הַחִיצוֹנִים, שָׁזֵה כָּלֵל הַדַּעוֹת הַנִּפְסָדוֹת וְהַכְּפִירוֹת וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת, שֵׁישׁ עַל הָרְחוֹב — שֶׁהוּא רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְצְרִיכִין שְׁמִירָה גְדוּלָה שְׁלֵא יִכְנָסוּ דַעוֹת אֱלוֹ אֶל תוֹךְ הַבַּיִת, וְעַל־כֵּן קוֹבְעִים בְּפֶתַח הַבַּיִת מְזוּזָה, אֲשֶׁר שָׁם כְּתוּב: שְׁמַע, וְהָיָה אִם שָׁמוּעַ, שֶׁהֵם שְׁתֵּי פְרָשִׁיּוֹת הַיְחוּד, וְקִבְּלַת עַל הַמְצוּוֹת, לְהוֹדִיעַ וּלְפָרְסֵם לְכָל כִּי בַּבַּיִת הַזֶּה שָׁם מְדַבְּרִים רַק מֵאֲמוֹנַת הַיְחוּד וְקִבְּלַת עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם, וְנִזְהָרִים מְאֹד לֹא לְהַכְנִיס שׁוֹם דַּעוֹת נִפְסָדוֹת מִבְּחוּץ, שֶׁהֵם בְּדֶרֶךְ כָּלֵל כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת וְחֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, וְעַל־כֵּן קוֹבְעִים אֶת הַמְזוּזָה בְּפֶתַח הַבַּיִת דִּיקָא בְּאֶפֶן שֶׁתְּהִיָּה שְׁמִירָה — שְׁלֵא יִכְנָסוּ הַדַּעוֹת הַנִּפְסָדוֹת שֶׁל הַחוּץ אֶל תוֹךְ הַבַּיִת, וְעַל־כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, אָחִי, בְּשַׁעַה שֶׁאַתָּה נִכְנָס אֶל תוֹךְ בֵּיתְךָ מִהַחוּץ, שֶׁתִּשָּׂא יָדְךָ עַל הַמְזוּזָה וְתִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׁלֵא יִכְנָסוּ אֶל תוֹךְ בֵּיתְךָ הַדַּעוֹת הַנִּפְסָדוֹת וְהַהֶפְקָרוֹת שֶׁרְאִיתָ וְשָׁמַעְתָּ בְּחוּץ, וּבֵיתְךָ יְהִי מְשֻׁמָּר מִכָּל רָעָה.

יג.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! כִּי בֵּית שֵׁשׁ עַל
פֶּתְחוֹ מְזוּזָה, נִשְׁמַר מֵהַשָּׂדִים וְהַרְוּחוֹת וְהַמְזִיקִים
הָאוֹרְבִים מְאֹד לְהַכְנִס אֶל תּוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל הָאָדָם, כִּי
הַקְּלָפוֹת וְהַחִיצוֹנִים שְׂרוּיִים בַּחוּץ דִּיקָא, וּמְאֹד
מִשְׁתוֹקְקִים לְהַכְנִס אֶל פְּנִים הַבַּיִת, וְלַעֲשׂוֹת שֵׁם חֶרֶבֶן
נורָא, וְתַכְּף־וּמְיָד כְּשֶׁרוֹאִים עַל פֶּתַח הַבַּיִת מְזוּזָה הֵם
זִזִים וּבוֹרְחִים מִשָּׁם, וְאֵין לָהֶם רְשׁוּת לְהַכְנִס לְשָׁם,
וְעַל־כֵּן כְּשֶׁאֲתָה רוֹאָה שְׁבִבִיתָךְ נִעֲשֶׂתָה אִיזוֹ צָרָה אוֹ
מְרִיבוֹת אוֹ מַחְלוֹת וְכוּ', עָלֶיךָ לְבַדֵּק תַּכְּף־וּמְיָד אֶת
הַמְזוּזָה, אוֹ לְהַתְּבוֹנֵן הֵיטֵב בְּמְזוּזָה, וְלִידַע אֲשֶׁר אֵין
שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ, וּמָה כָּתוּב בְּמְזוּזָה:
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הוִי"ה אֱלֹקֵינוּ הוִי"ה אֶחָד, וְאֵיךְ
שְׁצַרִּיכִים לְאַהֵב אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכֹל הַלֵּב וּבְכֹל
הַנֶּפֶשׁ וּבְכֹל הָעֲשִׁירוֹת שְׁלוֹ, וְלַחֲזֹר תָּמִיד רַק אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְסוּר לְכַבּוֹ אֶל שׁוּם דָּבָר אַחֵר מִבְּלַעֲדֵיו
יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְאִזּוֹ כְּשֶׁתְּבַדֵּק אֶת הַמְזוּזָה, אוֹ תִּתְחִיל
לְהַתְּבוֹנֵן בְּאַהֲבַת ה' וְיִרְאַת ה', אִזּוֹ דִּיקָא תִּזְכֶּה
לְהִמָּתִיק אֶת כָּל הַדֵּינִים מִבֵּיתָךְ, וְעַל־כֵּן כְּדֵי לְהַפְטֹר
מִכָּל מִינֵי צָרוֹת רָאוּי לְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי לְנַשֵּׁק אֶת

הַמְזוּזָה בְּכֹל פַּעַם כְּשֶׁנִּכְנַס וְיוֹצֵא דְרָךְ הַפֶּתַח שֵׁישׁ שָׁם
מְזוּזָה, וְיִתְבּוֹנֵן מֵה כְּתוּב בְּתוֹךְ הַמְזוּזָה — יְחוּד
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאַהֲבָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְקִיּוּם מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ,
וְעַל-יְדֵי הַהִתְבּוֹנְנוֹת הַזֹּאת יִנְצַל מִכָּל מִינֵי רַע וּמִכָּל מִינֵי
מִשְׁחִיתִים וְצָרוֹת.

י.ד.

צָרִיךְ שֶׁתִּדַע, אֲהוּבִי, אַחֵי הַיֶּקֶר, כִּי הָעֲשִׂירוֹת אוֹ
הָעֲנִי שֶׁל הָאָדָם תְּלוּיִים בְּמִצְוֹת מְזוּזָה, כְּפִי שֶׁמְדַקְדָּק
לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת — מִצְוֹת מְזוּזָה בְּשִׁלְמוֹת כְּמוֹ-
כֵן זוֹכֵה שֶׁנִּשְׁפָּעַת עָלָיו עֲשִׂירוֹת גְּדוֹלָה, וְלֵהֲפֹךְ
כְּשֶׁמִּתְרַשֵּׁל עֲצָמוֹ בְּמִצְוָה זוֹ, כְּמוֹ-כֵן נִמְשַׁכֵּת עָלָיו
עֲנִיּוֹת, וְעַל-כֵּן מִי שֶׁרוֹצֵה לְזַכּוֹת לְעֲשִׂירוֹת דְּקִדְשָׁה
וְלֵהִיּוֹת שְׂמֵחַ בְּחִלְקוֹ תְּמִיד, וְלֹא לִפְלֵא תוֹךְ תְּאוֹת
מְמוֹן, יִהְיֶה זֶהִיר בְּיוֹתֵר בְּמִצְוֹת מְזוּזָה, וּבְכָל פַּעַם
כְּשֶׁנִּכְנַס אוֹ יוֹצֵא מִפֶּתַח בֵּיתוֹ יִמְשַׁמֵּשׁ בְּמְזוּזָה וְיִזְכִּיר
אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵיךְ שֶׁהוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ
בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית וְהַכֵּל תְּלוּי רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְהָעֲנִיּוֹת וְהָעֲשִׂירוֹת רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי יְדִיעָה
זוֹ לֹא יִהְיֶה אֶץ לְהָעֲשִׂיר, אֲלֵא יִבְטַח בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר

הוא הנותן לו כֹּחַ וְחֵיל לְהִתְעַשֵּׂר, וְחִיזָּכָה לְעִשְׂרֹת
 דְּקִדְשָׁה (עֵינִי לְקוּטֵי־מוֹהַר־ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"ג): וְזֶה
 שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשָׁלַיִם, פֶּאֶה, פָּרָק א'):
 אֲרֻטְבֵן שָׁלַח לְרַבֵּנוּ הַקְּדוּשׁ יְהוֹלֵם יָקָר, וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ
 שִׁישְׁלַח לּוֹ חֲזָרָה דְּבַר יָקָר כְּמוֹתוֹ, וְשָׁלַח לוֹ רַבֵּנוּ
 הַקְּדוּשׁ מְזוּזָה אַחַת, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ אֲרֻטְבֵן: מַה זֶה
 שְׁשֻׁלַחְתָּ לִּי? וְהֵשִׁיב לוֹ: מַה שְׁשֻׁלַחְתִּי לָךְ, חֲפָצֶיךָ
 וְחֲפָצֵי לֹא יִשְׁווּ בָּהֶן, וְלֹא עוֹד אֶלָּא אֶתָּה שְׁלַחְתִּי לִּי
 יְהוֹלֵם שְׁאֲנִי צָרִיךְ לְשֹׁמֵר עָלָיו יוֹמָם וְלַיְלָה, וְאֲנִי
 שְׁלַחְתִּי לָךְ דְּבַר שֶׁהוּא שׁוֹמֵר אוֹתְךָ, וְלֹא עוֹד אֶלָּא
 בְּשַׁעַר שְׂאֵתָה יִשָּׁן יִשְׁמְרֶךָ, כִּי מִצּוֹת מְזוּזָה מְבַטְלֵת
 מִהָאָדָם חֲמֻדַת הַמָּמוֹן — שְׁעוֹשֶׂה עִקָּר מִהֵיְהוֹלֵם
 וְהִעֲשִׂירוֹת שָׁלוֹ, וּמִכְנָסֵת בּוֹ דַּעַת דְּקִדְשָׁה — לִידַע כִּי
 הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וְאִזּוֹ דִּיקָא יִזְכָּה לְעִשְׂרֹת מִפְּלֶגֶת
 עַד מֵאֵד.

טו.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! עִקָּר גְּדוֹל
 בְּמְזוּזָה — בְּשַׁעַר שְׂאֵתָה יוֹצֵא מִדִּירְתְּךָ, וְעוֹבֵר
 לְדִירָה אַחֲרַת תַּנִּיחַ אֶת הַמְּזוּזוֹת, וְאֵל תִּקְחֶם עִמָּךְ, כִּי

היא ספנה גדולה, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא ק"ב): מעשה באחד שנטלה בידו, ויצא, וקבר אשתו ושני בניו, הרי לך את חמרת הדבר; על-כן ראה להניח את המזוזות, ואף שעלו לך הרבה מעות תניח את זה, ותקנה מזוזות חדשות בבית החדש, והשם יתברך ימלא את כל חסרונוך, ועליך לזכר כי חמירא ספנתא מאסורא, ועל-כן צריכים להזהר בדבר זה מאד, אם לא שתדע שנכרי יכנס בדירה זו, והוא בודאי יזקנה בכזיון, אז תצוה לאחר להורידה.

טז.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, כי על-ידי מצות מזוזה נשמר הבית משמות הטמאה והכשוף, ועל-ידי-זה נשמר הבית משרפות אש, כי השרפות נמשכים משמות הטומאה והכשוף, ועל-כן מנהג יראי ה' לומר סדר תפלת חצות אצל המזוזה דיקא, כי חצות הוא תקון להנצל משרפות, והמזוזה היא שם ה', שמכניע את מאורי האש הרוצים לשרפו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ס"ז), נמצא שמצות מזוזה וחצות הם שניהם שם ה' המגן ומציל משמות של

הַטְמָאָה, וְעַל-כֵּן טוֹב לוֹמַר סֵדֵר תְּקוּן חֲצוֹת אֲצֵל
הַמְזוֹנָה דִּיקָא וַיִּשְׁמַר מִכָּל מִינֵי שְׂרָפוֹת וְשָׁמוֹת
הַטְמָאָה וְהַכְּשׁוּף.

יז.

צָרִיךְ שְׁתַּזְהַר, אֱהוּבֵי, אַחֵי הַיְקָר, לְנִקּוֹת אֶת
הַמְקוֹם שֶׁלִּפְנֵי הַמְזוֹנָה, שְׁלֹא יִהְיֶה שֵׁם אֵיזָה טְנַפְת
וְכוּ', אֲשֶׁר זֶה סִכְנָה גְדוֹלָה עַד מְאֹד, וּמִכָּל שְׂכָן רְאֵה
שֶׁהַמְזוֹנָה תִּהְיֶה בְּתוֹךְ נִרְתִּיק, שְׁלֹא יִלְכוּ עֲרוּמִים נֶגֶד
הַמְזוֹנָה, כִּי מְאֹד מְקַפִּידִים לְמַעַלָּה בְּדַבָּרִים אֱלוֹ, כִּי
הַמְזִיקִין וְהַשְׂדִּים מְצוּיִים שָׁם, וְעַל-יַדֵּי שְׂאִין נוֹזְהָרִים
בְּמִצְוֹת מְזוֹנָה הֵם נֶאֱחָזִים בְּאֲנָשֵׁי הַבַּיִת, וְלִהְפוֹךְ
כְּשֶׁהַמְזוֹנָה מִנְחַת בְּנִרְתִּיק נֶאֱחָה, וּמְקַפִּיד שְׂיִהְיֶה
הַמְקוֹם נָקִי לִפְנֵי הַמְזוֹנָה, בְּזֶה מְבָרִיחִים אֶת כָּל
הַמְזִיקִים מִשָּׁם וְאִין לָהֶם שׁוּם שְׁלִיטָה עָלָיו.

יח.

אֱהוּבֵי, אַחֵי הַיְקָר! עָלֶיךָ לְזָכֹר, כִּי הַיִּצָּר הָרַע
רוֹדֵף אַחֲרֶיךָ בְּכָל יוֹם לְהַכְּשִׁילְךָ בְּעֵבְרוֹת חַמּוּרוֹת,

ועל־כֵּן כְּשֵׁאתָה יוֹצֵא מִפֶּתַח בֵּיתֶךָ תַּחֲזִיק אֶת הַמְּזוּזָה
 וְתַתְּפִלֵּל תְּפִלָּה קִצְרָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שִׁיִּצְיִלְךָ מֵעֲבֻרוֹת
 וּמִמַּעֲשִׂים רָעִים, וְתִכּוֹן כִּי יֵצֵר בְּמַלְוִיו יו"ד' צד"י
 רי"ש' סופי תבות שם ש'ד' יי', אֲשֶׁר הַשֵּׁם הַזֶּה חֲקוּק
 עַל הַמְּזוּזָה, וְתִזְכֶּה עַל־יְדֵי הַמְּזוּזָה לְהַכְנִיעַ אֶת יִצְרָךְ
 הַבּוֹעֵר בְּךָ לַעֲשׂוֹת עֲבֻרוֹת, וּבְתוֹךְ הַתְּפִלָּה תֹאמַר פְּסוּק
 זֶה (יִשְׁעִיָּה לֵג): הֵן אֲרָאֵלִם צַעֲקוּ חֲצָה מִלְּאֲכֵי שְׁלוֹם
 מִר יִבְפִּיּוֹן, וְזֶה יוֹעִיל לְךָ מְאֹד, אִם תִּהְיֶה חֹזֵק בְּזֶה
 בְּכָל יוֹם וַיּוֹם.

יט.

צָרִיךְ שֶׁתִּדַּע, אֱהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, כִּי מִצּוֹת מְזוּזָה
 יֵשׁ בָּהּ שְׁתֵּי פִרְשִׁיּוֹת שְׁמַע, וְהִיא אִם שְׁמוֹעַ, שֶׁהֵן
 כְּנֶגֶד קְבֻלַּת עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם, וּכְנֶגֶד קְבֻלַּת עַל
 מִצְוֹת, אֲשֶׁר צְרִיכִים אֶת שְׁנֵיהֶם דִּיקָא, כִּי יֵשׁ אָדָם
 אֲשֶׁר חוֹשֵׁב שֶׁמִּסְפִּיק רַק קְבֻלַּת עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם,
 וְאֵינוֹ צָרִיךְ לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוֹת בְּפִעֵל, לְזֹאת חֲקוּק
 בְּמְזוּזָה אֲשֶׁר בְּפֶתַח הַבַּיִת, כִּי צְרִיכִים אֶת שְׁנֵיהֶם
 דִּיקָא — הֵן לְקַבֵּל עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם, שֶׁהוּא הַשְּׂגָת
 אֱלֻקוֹת בְּמַח, וְהֵן קְבֻלַּת עַל מִצְוֹת, שֶׁהוּא קִיּוּם

הַמַּעֲשֵׂה, כִּי דִיָּקָא עַל-יְדֵי זֶה נִשְׁלַם הָאָדָם, וְעַל-כֵּן
 כְּתִיב — מְזוּזוֹת לְשׁוֹן רַבִּים, כִּי צְרִיכִים הַשְּׂגָה בְּמַח
 וְגַם קִיּוֹם הַמַּעֲשֵׂה בְּפִעַל מִמֶּשׁ, וְאִזּוּ הוּא זֶז מוֹת —
 שְׂמִיזוּ וּמְרַחֵק מִמֶּנּוּ הַחִיצוֹנִים הַנִּקְרָאִים מוֹת, וְזוֹכָה
 לְחַיִּים אַרוּפִים, וְדַבְּקוֹת אֵמֶת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

כ.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר, כִּי מְצוֹת מְזוּזָה
 מְכַנְעֶת אֶת הַגָּאוֹת מִן הָאָדָם, וְגוֹרֶמֶת שְׁבִיתוֹ יְהִיָּה
 בֵּית ה' מִמֶּשׁ, כִּי עֵקֶר כְּבוֹדוֹ שֶׁל הָאָדָם כִּשְׂהוּא דָר
 בְּבֵית כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (יִשְׁעִיָּה מ"ד): כְּתַפְּאֶרֶת אָדָם לְשַׁבַּת
 בֵּית, שְׂעֵקֶר הַכְּבוֹד וְהַתְּפָאֶרֶת שֶׁל כָּל אָדָם הוּא בְּבֵיתוֹ
 דִּיָּקָא, אֲשֶׁר שֵׁם נִתְגַּלִּית מְלֻכּוּתוֹ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (אֶסְתֵּר
 א'): לֵהִיּוֹת כָּל אִישׁ שׂוֹרֵר בְּבֵיתוֹ, כִּי שֵׁם כְּבוֹד
 מְלֻכּוּתוֹ, אִךְ הַסְטֵרָא אַחֲרָא מְאֹד רוֹדֶפֶת לְהַפִּיל אֶת
 הָאָדָם בְּגָאוֹת, וְלְהַמְשִׁיךְ אֶת הַכְּבוֹד לְעַצְמוֹ וְלֹא
 לְהַחֲזִירוֹ אֶל שָׂרְשׁוֹ שֶׁהוּא הַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא, וְעַל-כֵּן
 אָנוּ מְזַהְרִים לְקַבֵּעַ מְזוּזָה עַל פֶּתַח הַבַּיִת, שֶׁשֵּׁם כְּתוּב
 קְבֻלַּת עַל מְלֻכּוּת שָׁמַיִם וְקְבֻלַּת עַל מְצוּוֹת, וְעַל-יְדֵי-
 זֶה מְכַנְיַע אֶת הַגָּאוֹת שְׁלוֹ, וְאִינוּ מְשַׁתָּרֵר עַל זֻלְתוֹ,

אֲדַרְבָּה הוּא מְכַנִּים עֲנִיִּים אֶל תּוֹךְ בֵּיתוֹ וּמְאֹכִילֵם
וּמְלַבִּישֵׁם וּמְחַזֵּיר אֶת הַכְּבוֹד אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא;
אֲשֶׁרֵי לוֹ!

כ.א.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֱהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, כִּי מְזוּזָה
נִחְלָקַת אֶל שְׁתֵּי תְּבוֹת ז'ו' וְז'ה', הֵינּוּ יַחֲדָה קִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נִקְרְאוֹת
ז'ו', כְּמוֹ שְׁכָתוּב (יִשְׁעִיָּה מ"ג): עִם זוֹ יִצְרַתִּי לִי,
וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא ז'ה', כְּמוֹ שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת
ט"ו): זֶה אֵלֵי, וְעַל-כֵּן עַל-יַדֵּי קִיּוֹם מְצוֹת מְזוּזָה
מִתְיַחֲדִים קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּיַחְדָּא
שְׁלִים, וְאִזּוֹ כְּשֵׁשׁ יַחֲדָה אִזִּי נַעֲשֶׂה עֵת רְצוֹן, וְעַל-כֵּן
לְפָנֵי הַמְּזוּזָה הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל מְאֹד, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי
שְׁמֵת־פְּלִל אֶצֶל פֶּתַח בֵּיתוֹ קִדְם שְׂיוּצָא מִבֵּיתוֹ לְעֶסֶק
בְּפִרְנָסָה — שְׂיִצְלִיחַ, וְכֵן כְּשֶׁחֹזֵר הוּא עוֹמֵד אֶצֶל
הַמְּזוּזָה וּמִתְפַּלֵּל שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵיתוֹ וַיִּנְצַל מִכָּל מִינֵי
חֲלָאִים רָעִים הוּא וּבְנֵי בֵיתוֹ וַיִּלְדָּיו, אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי
חֲלָקוֹ!

כב.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר, כִּי עָקַר מִצּוֹת
 מְזוּזָה שְׂקוּבְעִין בְּפֶתַח הַבַּיִת, כְּדִי לְזַכֵּר אֶת עֲצֻמוֹ
 בְּעוֹלָם הַבָּא, שְׁלֹא לְשַׁכַּח אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה
 עָקַר מִצּוֹת מְזוּזָה, כְּדִי לְזַכֵּר אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ —
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הוֹי"ה אֱלֹהֵינוּ הוֹי"ה אֶחָד, שְׁזֶה עָקַר
 זְכוּרֹן עוֹלָם הַבָּא, כִּי עָקַר הָעוֹלָם הַבָּא הוּא שְׂאֵז
 יִפְּירוּ וַיִּדְעוּ אֶת אֲחֻדוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בַיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
 הַשֵּׁם אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד, וְכֻלָּם יִדְעוּ וַיִּפְּירוּ אוֹתוֹ
 יִתְבָּרַךְ, וְזָכְרוֹן זֶה לְזַכֵּר אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא זָכְרוֹן
 בְּעוֹלָם הַבָּא, צָרִיכִין לְהִזְהַר לְשַׁמְרוֹ בְּיוֹתֵר כְּשֶׁבוֹנִין
 בַּבַּיִת, כִּי זֶה שְׁבוּנָה בַּיִת הוּא כְּאִלוֹ שׁוֹכַח, חֶסֶד וְשְׁלוֹם,
 מִהָעוֹלָם הַבָּא, וְעוֹשֶׂה לְעֲצֻמוֹ קְבִיעוֹת וְדִירָה בְּזֶה
 הָעוֹלָם הַכֹּלֵה וְהַעוֹבֵר, כִּי בּוֹדָאֵי אִם יַעֲמִיק מִחֲשַׁבְתּוֹ
 בְּאַמֶּת בְּקְבִיעוֹת חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא וּבִמְהִירוֹת פְּרִיחַת
 הָעוֹלָם הַזֶּה, הָעוֹבֵר כְּצֵל עוֹבֵר וְכַעֲנַן כְּלֵה וְכוּ',
 בּוֹדָאֵי אֵין שְׁגָעוֹן גָּדוֹל מִזֶּה, כְּשֶׁרוֹצֶה לְבַנּוֹת לְעֲצֻמוֹ
 בַּיִת עַל רֶגַע קָל כְּזֶה, אֲשֶׁר מוֹכֵן לְעֵבֵר מִכָּאן בְּלִי
 סֶפֶק חֵישׁ קָל מֵהֶרָה, וְעַל-כֵּן בְּאַמֶּת צוּה יִהוֹנָדָב בֶּן
 רָכָב לְבָנָיו שִׁישְׁבוּ בְּאֵהָלִים וְלֹא יִבְנוּ בָתִּים וְכוּ', כִּי

מי שְׁבוּנָה בֵּיתוֹ בְּלֹא דַעַת, וְשׂוֹכַח בְּהֶעוֹלָם הַבָּא הוּא
 בּוֹדְאֵי גְרוּעַ מִמֶּשְׁגַע, וְעַל זֶה נֶאֱמַר: הֲוֵי בּוֹנֵה בֵּיתוֹ
 בְּלֹא צֶדֶק וְגו', עַל-כֵּן בְּכַנִּיסַת הַבַּיִת צְרִיכִין לְהַזְהֵר
 מְאֹד לְזַכֵּר תַּכְף וּמִיד בְּהֶעוֹלָם הַבָּא שֶׁשָּׁם עֵקֶר הַבַּיִת,
 וְשָׁם עֵקֶר הַקְּבִיעוֹת, וּמֵה שְׁבוּנָה לוֹ בֵּית כְּזֶה הֶעוֹלָם,
 הוּא גַם רַק בְּשִׁבִיל הֶעוֹלָם הַבָּא — כְּדֵי שְׂיוּכַל לְעַבֵּד
 בְּבֵיתוֹ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֶסֶק הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה,
 וְהַכְּנַסַת אֲוִרְחִים, וּכְבוֹד שְׁבַת-קֹדֶשׁ וְכו', כִּי צְרִיךְ כָּל
 אֶחָד לְכוּן כְּבִנְיַן בֵּיתוֹ — שִׁיְהִיָּה בֵּיתוֹ בֵּית-תּוֹרָה,
 בֵּית-תְּפִלָּה, בֵּית וְעַד לְחַכְמִים, בֵּית פְּתוּחַ לְרוּחָה
 וְיִהְיֶה עֲנִיִּים בְּנֵי בֵּיתוֹ, וְאִז בֵּיתוֹ בֵּית הַשֵּׁם מִמֶּשׁ, וְעַל
 בֵּית כְּזֶה נֶאֱמַר: בְּחַכְמָה יִבְנֶה בַּיִת, כִּי זֶה עֵקֶר
 הַחַכְמָה — לְבָנוֹת בֵּית גְּשָׁמֵי עֲבוּר הֶעוֹלָם הַבָּא, וְאִז
 בְּאִפְן כְּזֶה בּוֹדְאֵי מְצוּהָ שְׂיִבְנֶה לוֹ בַּיִת, וְעַל-כֵּן
 צְרִיכִין לְקַבֵּעַ מְזוּזָה, כְּדֵי לְזַכֵּר תַּכְף בְּכַנִּיסַת הַבַּיִת
 בְּיַחַד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁזֶה זְכוּרֹן בְּעוֹלָם הַבָּא, וְאִז
 דִּיקָא הַבַּיִת רְאוּי לְהַבְנוֹת וּלְהַתְקִים, כִּי אֵינוֹ שׂוֹכַח,
 חַס וְשָׁלוֹם, מִהֶעוֹלָם הַבָּא, וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה לְעֲצֻמוֹ
 קְבִיעוֹת בֵּית בְּעוֹלָם הַזֶּה הָעוֹבֵר, רַק אֲדַרְבָּה הוּא
 בּוֹנֵה בֵּיתוֹ בְּשִׁבִיל הֶעוֹלָם הַבָּא; אֲשֶׁרֵי לוֹ!

כג.

אחי היקר! ראה להזהר מאד מאד במצות מזוזה, כי עקר השלום-בית בפרט, והשלום בין אנשים בכלל, תלוי במצות מזוזה, כי עקר הבית הוא — שיכנסו ויתאספו שם רבים, אשר הם חלוקים בדעות, וכן איש ואשתו הם שני הפכים, ובבית הם צריכים להתאחד בדעת אחת. שזה עקר שלמות השלום בית, ועל-ידי מצות מזוזה זוכים לזה, הינו לשלום-בית בפרטיות, ושלום בין אנשים בכלליות וזה סוד שם שדי החקוק על המזוזה, כי ש"י הם בחינת הש"י עולמות שממש נמשכים השגות אלקות רוחניותו יתברך בעולם, שממש כל השלום, והד' הוא חלוקי הדעות שכל אחד מושך לרוח אחר מארבע רוחות העולם — זה למזרח, זה למערב, זה לצפון, זה לדרום. ועל-כן מניחים מזוזה על פתח הבית, שדרך שם כלם נכנסים ויוצאים, והמזוזה היא אחדות הוי"ה ברוך הוא, כי פתוב שם יחדו יתברך שזה בחינת ש"י עולמות רוחניות חיות אלקותו יתברך, להמשיכו אל תוך הד', הינו בין כל החלוקי דעות שיש בין בני אדם בכלל ובין איש ואשתו

בְּפָרֵט, וּמְגִלִים לָהֶם שְׁלֵא יִחְלְקוּ אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, רַק
יַעֲשׂוּ שְׁלוֹם שְׁהוּא שָׁמוּ יִתְכַבְּרְךָ; וְעַל-כֵּן דִּיקָא עַל-יַדִּי
מְצוֹת מְזוּזָה זֹכִים לְשְׁלוֹם בֵּית — שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ
לְאִשְׁתּוֹ, וְשְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ, כִּי נִתְגַּלָּה יַחֲוּדוֹ
וְאַחֲדוּתוֹ בְּשָׁנֵי הַדְּעוֹת וְהַבֵּן.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁכַח לְאֵל עוֹלָם!

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר: תִּכְּתֹּב־וּמִיד פְּשֵׁהוּלְךָ
 לְאָדָם שֶׁלֹא כְּסֹדֵר בְּבֵיתוֹ, הַדְּבָר הַרְאֵשׁוֹן
 — צְרִיף לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת הַבַּיִת, כִּי אִם
 חָסַר מִשְׁהוּ בַּמְזוּזוֹת, מִזֶּה בָּאִים כָּל
 הַחֲסוּרוֹנוֹת. לְכֵן צְרִיף לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד
 שֶׁתִּהְיֶינָה לּוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת, כִּי הִרְבֵּה צָרוֹת
 וּבְעֵינֹת יֵשׁ לְאָדָם בְּהַעֲדֵר מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.
 יֵשׁ בְּנֵי־אָדָם שֶׁאֵין לָהֶם יְלָדִים, רַק מַחְמַת
 שֶׁאֵין לָהֶם מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת, כְּמו־כֵן יֵשׁ
 בְּנֵי־אָדָם חוֹלִים, רַק מַחְמַת שֶׁיֵּשׁ לָהֶם
 מְזוּזוֹת פְּסוּלוֹת, וְלְכֵן צְרִיכִים תָּמִיד לְבַדֵּק
 אֶת הַמְזוּזוֹת, אִם כְּשֵׁרוֹת הֵן.

(אמרי-מוהרא"ש, חלק ב', סימן תשלא)

הקונטרס הקדוש הזה נדפס

לעילוי ולזכות נשמת

יוסף בן שלמה ז"ל

נלב"ע ר"ח אלול ה'תשע"ג

ת.נ.צ.ב.ה.

***

ולהבדיל להצלת אשתו

נהיד בת ערים תחי

וילדיו

אלברט יצחק בן נהיד נ"י

שהרם אברהם בן נהיד נ"י

אזי כוכבה בת נהיד תחי

שיזכו לחזור בתשובה שלמה, לזיווגים הגונים,

ויעלו לארץ ישראל בקרוב.

***

ולהצלת ולרפואת

יהודה בן כוכבה נ"י

וכל ביב חייו

הקונטרס הקדוש הזה נדפס
להצלחת

עשפחת בן יעקב
נתנאל ורויטל
ווילדיהם

